

Alçaré el crit

Aquell temps abundós ha passat a altres mans
el desig i la sang s'afanyaven per mi.

Ara l'any és estret, tot s'allunya entorn meu
bullen remotament les ciutats sense mi.

No em preguntis on vaig, que no m'alço ni em moc,
tanco els ulls i la llum no s'adona de mi.

Els records són feixucs o lleugers

Tant se val, hi ha una veu pels camins
que s'aparten de mi.

No he dit mai a ningú el meu nom i el meu mal
els diré quan la mort s'enamori de mi.

Si em retrob i em conec a la nova claror
provarà d'alçar el crit, ço que resti de mi.

Joan Oliver, "Pere Quart"